

LIETUVOS RESPUBLIKOS GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO 6, 7, 10, 14, 23, 25 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2009 m. liepos 17 d. Nr. XI-353
Vilnius

(Žin., 2000, Nr. [89-2743](#); 2007, Nr. [43-1626](#); 2009, Nr. [10-358](#))

1 straipsnis. 6 straipsnio 3 dalies pakeitimas

6 straipsnio 3 dalyje vietoj žodžio „Nacionaline“ įrašyti žodį „Valstybine“, vietoj žodžio „taryba“ įrašyti žodį „tarnyba“, žodžius „prie Teisingumo ministerijos“ išbraukti ir šią dalį išdėstyti taip:

„3. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, suderinusi su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba, tvirtina dujų pirkimo–pardavimo sutarčių su buitinais vartotojais standartines sąlygas.“

2 straipsnis. 7 straipsnio 1 dalies pakeitimas

7 straipsnio 1 dalyje vietoj skaičių ir žodžio „1, 2 ir 3“ įrašyti skaičius ir žodį „1 ir 2“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„1. Dujų įmonės turi užtikrinti saugų dujų perdavimą, laikymą, skirstymą ir tiekimą vartotojams. Dujų įmonės, perduodamos, laikydamos, skirstydamos ir tiekdamos dujas vartotojams, privalo laikytis nustatytų kainų, nurodytų šio įstatymo 23 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“

3 straipsnis. 10 straipsnio 3 dalies pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Licencijas išduoda, sustabdo jų galiojimą, galiojimo sustabdymą panaikina, panaikina jų galiojimą, keičia, tikslina rekvizitus, išduoda licencijos dublikatą ir licencijuojamą veiklą kontroliuoja Komisija. Už licencijos išdavimą, jos pakeitimą, rekvizitų patikslinimą ar licencijos dublikato išdavimą mokama nustatyto dydžio valstybės rinkliava. Licencijavimo taisyklės tvirtina Vyriausybė. Perdavimo ir skirstymo licencijose nurodomos perdavimo ir skirstymo teritorijos, kuriose operatorius turi išskirtines veiklos vykdymo teises. Komisija teikia informaciją Europos Komisijai apie atsisakymo išduoti licencijas priežastis.“

4 straipsnis. 14 straipsnio 2 dalies pakeitimas

Pakeisti 14 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vietinės bendrojo naudojimo sistemos savininkas (savininkai) privalo leisti naudotis sistema, prijungti kitų vartotojų sistemas ir užtikrinti saugią bei efektyvią sistemos veiklą. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nustato naudojimosi vietine bendrojo naudojimo sistema taisykles, kurios turi būti skelbiamos viešai kiekvienais metais arba sąlygoms pasikeitus. Taisyklėse nustatytos naudojimosi vietine bendrojo naudojimosi sistema sąlygos turi būti objektyvios ir nediskriminacinės.“

5 straipsnis. 23 straipsnio 5, 6, 7 ir 8 dalių pakeitimas

1. Pakeisti 23 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Reguluojamų kainų nustatymo metodikose turi būti numatytos būtinos investicijos, užtikrinančios efektyvią, saugią sistemų veiklą, ir normatyvinis pelnas šiai veiklai užtikrinti. Nustatant (koreguojant) perdavimo, skirstymo, skystinimo ir laikymo kainų viršutines ribas, atsižvelgiama į dujų įmonės licencijuojamoje veikloje naudojamo turto vertę, kurią įvertina ir tvirtina Komisija, vadovaudamasi Komisijos parengtais ir Vyriausybės patvirtintais dujų įmonių licencijuojamoje veikloje naudojamo turto vertės nustatymo principais. Pelno prieš apmokestinimą norma, perdavimo, skirstymo, skystinimo ir laikymo veiklos rūšims

skaičiuojama nuo dujų įmonės licencijuojamoje veikloje naudojamo turto vertės, kiekvienam reguliavimo periodui turi būti ne mažesnė kaip dešimties metų trukmės Vyriausybės vertybinių popierių aukcionų, įvykusių per praėjusius paskutinius 36 kalendorinius mėnesius, metinės palūkanų normos procentais aritmetinis svertinis vidurkis, bet ne didesnis kaip 5 procentai. Dujų perdavimo ir skirstymo kainos nustatomos neatsižvelgiant į dujų transportavimo atstumą. Perdavimo sistemos naudotojai skirstomi į šias grupes: sistemos naudotojai, per metus į vieną dujų pristatymo vietą transportuojantys iki 1 milijardo kubinių metrų dujų, ir sistemos naudotojai, per metus į vieną dujų pristatymo vietą transportuojantys daugiau kaip 1 milijardą kubinių metrų dujų. Vartotojams (sistemos naudotojams) dujų skirstymo kainos nustatomos atsižvelgiant į tai, kiek patiekta per metus dujų į konkrečią dujų pristatymo vietą. Buitiniams vartotojams perdavimo ar skirstymo sistemų balansavimo paslauga teikiama iš įmonės lėšų. Nebuitiniams vartotojams dujų perdavimo ir skirstymo kainos nustatomos ir diferencijuojamos pagal dujų kiekį ir galią. Buitiniams vartotojams dujų skirstymo kainos diferencijuojamos pagal dujų vartojimo kiekį. Dujų kiekio ir galios diferencijavimo principai nustatomi kainų nustatymo metodikose. Reguluojamos kainos, jų diferencijavimas, siekiant išvengti kryžminio subsidijavimo, tarp vartotojų grupių turi būti vieši, o jų nustatymo principai – pagrįsti, objektyvūs, skaidrūs ir nediskriminuojantys.“

2. Pakeisti 23 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Reguluojamų kainų viršutinės ribos nustatomos penkerių metų reguliavimo periodui. Reguluojamų kainų viršutinės ribos Komisijos sprendimu gali būti koreguojamos pasikeitus infliacijos lygiui, importuojamų (atgabenamų) dujų kainoms, mokesčiams, dujų kiekiui, teisės aktų reikalavimams, dujų įmonėms įgyvendinus su Komisija suderintas investicijas, dujų įmonėms nukrypus nuo Komisijos patvirtintose kainų viršutinių ribų skaičiavimo metodikose nustatytų rodiklių, tačiau ne dažniau kaip kartą per metus. Reguluojamų paslaugų kainos gali būti koreguojamos ne dažniau kaip kartą per metus.“

3. Pakeisti 23 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Konkrečias perdavimo, skystinimo, laikymo, skirstymo, paskirtojo tiekimo kainas, nevirsijančias nustatytų kainų viršutinių ribų, kiekvienais metais nustato dujų įmonės. Komisija, patikrinusi ir nustačiusi, kad kainos ir (ar) buitiniams vartotojams nustatyti tarifai apskaičiuoti nesilaikant kainų ir (ar) tarifų nustatymo reikalavimų, nustatytų kainų viršutinių ribų skaičiavimo metodikose, kad jos diskriminuoja vartotojus ir (ar) yra klaidingos, pateikia dujų įmonėms nurodymus dėl konkrečių kainų ir tarifų skaičiavimo. Dujų įmonės kainas ir (ar) tarifus privalo per 15 dienų pakoreguoti. Jei dujų įmonės nevykdo Komisijos reikalavimo, Komisija vienašališkai nustato konkrečias kainas ir (ar) tarifus.“

4. Pakeisti 23 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Dujų įmonės buitiniams vartotojams nustato tarifus kas pusę metų. Tarifą sudaro: prognozuojamų dujų (produkto), konkrečių perdavimo, skirstymo, laikymo, skystinimo, tiekimo kainų bei skirtumo tarp ankstesnio tarifų galiojimo laikotarpio prognozuotų ir faktinių dujų (produkto) kainų suma. Dujų įmonės konkrečius tarifus pateikia Komisijai, kuri šiuos tarifus tikrina ir priima sprendimus dėl jų šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.“

6 straipsnis. 25 straipsnio 3 dalies pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba išankstine skundų nagrinėjimo ne teismo tvarka nagrinėja buitinių vartotojų skundus dėl dujų pirkimo–pardavimo ar paslaugų teikimo sutarčių nesąžiningų sąlygų taikymo.“

7 straipsnis. Įstatymo priedo 2 punkto pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedo 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2. 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/67/EB dėl priemonių, skirtų gamtinių dujų tiekimo patikimumui užtikrinti (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 12 skyrius, 3 tomas, p. 19).“

8 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Gamtinių dujų įstatymo 23 straipsnio 5 dalis įsigalioja 2009 m. rugpjūčio 1 d.

9 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija parengia ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. patvirtina šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Gamtinių dujų įstatymo 23 straipsnio 5 daliai įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ
